

Crònica de la ponència i taula rodona; La Banalització del nazisme i del feixisme.

Dilluns 14 de setembre, les entitats que hem signat el Manifest per la dignitat democràtica contra la banalització del nazisme, vam organitzar una ponència impartida pel Síndic de Greuges de Catalunya, Rafael Ribó, sota el títol *El Síndic de Greuges com a impulsor dels drets sobre la memòria històrica*, i posteriorment una taula rodona on van participar Jordi Borràs, fotoperiodista i autor del llibre *Plus Ultra. Una crònica gràfica de l'espanyolisme a Catalunya*, Marta Rovira i Martínez, presidenta de la Fundació Congrés de Cultura Catalana i autora del llibre, *La Transició Franquista* i Robert Sabata, advocat i membre de l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans. L'acte va tenir lloc al Patí Llimona amb l'assistència de moltes de les entitats que han signat el Manifest i amb una cinquantena d'assistents.

De la brillant ponència del Síndic volem destacar la tasca que s'està fent en aquest organisme, recollint tota la informació que circula per les xarxes i que fa referència a la comparació dels catalans amb el nazisme i/o feixisme. Aquesta informació s'ha lliurat al Defensor del Pueblo, fiscals i administració de l'Estat espanyol. Davant d'aquest fets les instàncies espanyoles no actuen. Però, a part d'aquest organismes, des de la sindicatura s'està informant a diversos organismes europeus que sí que han demostrat preocupació i indignació. Rafael Ribó va denunciar públicament la impunitat de tuits que amenacen de mort i que comparen per exemple l'acte de la Meridiana amb Corea del Nord. Es pregunta com es que centenars d'amanaces a les xarxes socials contra l'independentisme queden impunes? Catalunya ha decidit engegar un procés democràtic i de participació, lluny de la violència, i això no es veu amb bons ulls. No s'han fet els deures en temes de memòria històrica i aquestes són unes de les conseqüències. En molts edificis, a la universitat de Gijón per exemple, encara podem veure símbols franquistes. "Som l'única democràcia occidental que no ha condemnat el feixisme i que no ha fet els deures pel que fa a la memòria històrica". Preocupa molt que cap intel·lectual o organisme espanyol no mostri el seu rebuig davant d'aquestes accions, recordem que fa poc un ex-primer ministre espanyol va fer unes declaracions molt greus i només a

Catalunya hi han hagut veus que li han demanat que demanes disculpes i de l'únic lloc on ha rebut crítiques.

A la taula rodona la primera a intervenir va ser Marta Rovira. Segons Rovira, els perdedors de la guerra i de la repressió no s'han vist com a vencedors de la democràcia. Quan hi ha hagut alguna oportunitat de condemnar el feixisme, els partits que governaven (PSOE) no ho han fet: aquest tema no s'ha volgut encarar mai. L'Estat espanyol ha d'assumir la responsabilitat en la guerra i en la repressió franquista, com ho va fer Alemanya amb les víctimes de l'holocaust. No hi ha hagut una veritable voluntat de recuperar la memòria històrica i d'homenatjar les víctimes. Ara sembla que hi ha una voluntat, almenys a Catalunya, de recuperar referents eliminats pel franquisme.

Jordi Borràs va explicar les connexions de Societat Civil Catalana i Ciutadans amb persones vinculades a l'extrema dreta espanyola: "Com poden dir que els catalans som uns nazis, si ells fan actes públics amb gent vinculada a l'extrema dreta o bé, en el cas de Ciutadans, han posat a les seves llistes de candidats gent de Plataforma Per Catalunya o vinculades a organitzacions d'extrema dreta (per exemple, Ciutadans a Getafe)?" Ribó insisteix que no hem de tenir por de denunciar i explicar aquestes connexions: "Com és que les televisions públiques o els mitjans de comunicació no informen d'aquestes temes?. Segurament perquè encara hi ha por".

Finalment, Robert Sabata va explicar les actuacions realitzades per les entitats que hem signat el Manifest per la dignitat democràtica. Actualment estem pendents que ens admetin a tràmit la querrela, en exercici d'acció popular, per insults i calúmnies pel fet que de manera pública i reiterada alguns perfils de twitter han acusat les actuacions de catalans en general, i d'administracions o d'entitats en particular, com a pròpies del nazisme o el feixisme. Sabata va explicar de manera gràfica i amb exemples que, quan els cossos de policia volen, troben de seguida un autor d'un tuit amenaçador (per exemple, en el cas de la candidata del Partit Popular assassinada hi va haver tuits amenaçant de mort els polítics i van haver-hi 26 detencions). En canvi, quan es fa referència a tuits contra Catalunya, no es mou ningú ni hi ha cap detenció. Tot és un silenci molt intencionat.

Barcelona, 14 de setembre de 2015